

જમીન કે સિંચાઈમાં ફૂલે, રક્ષા નાં બંધન છે - છે પ્રધાનો 'ઉત્તમ' કૌભાંડે, રક્ષા નાં બંધન છે - છે હદપાર કોઈ જેવામાં, રક્ષા નાં બંધન છે, બંધાયા ખાયકીનાં તાંતણે, રક્ષા નાં બંધન છે. (એક-મેક ની રક્ષા)

આવ્યાં બેતાલાં - એકલ વીર,
- દેખાય ભાવિ ઝાંખું! લડતું સૈન્ય વિના -
હેપી બર્થ-ડે! બાપા ટ્રિબેટ
(૩૦-૯-૯૦ ના સ્થળાંતર) (પકા ની ડિઝા)

ચિંતન

સાગનો અપિ કિલ શીતલ શીલા, વિશ્વતા અપિ બહુશુભ વનતઃ ।
 પંડિતા અપિ વડાઃ પરવાદે શ્રોત્રિયા ઘટ સદા નિવસન્તિ ॥

સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના ત્રીજા પ્રકરણમાં 'સામાન્ય રાજપ્રશ્ન' અંતર્ગત રાજાની રાજસભા કેવી છે/ હોય તેનું વર્ણન છે :-

હે રાજા! (મા. મુખ્યપ્રધાનશ્રી!) તારી સભામાં બહુ શુભ અને વિદ્વાન-ભણેલા તથા બુદ્ધિમાન વિદ્વાનસભ્યો સદાય મળવું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જે શ્રોત્રિય અગ્નિને ધારણ કરે છે અર્થાત અગ્નિહોત્રી છે (સદાય ધર્મનું આચરણ કરનારા છે.) અગ્નિહોત્રી હોવા છતાં તેમના મન-સ્વભાવ તો શીતળ વાળા છે. કોઈની નિંદા કે ખરાબ વાત સાંભળવામાં બંધેરા છે. પણ જ્ઞાન-ધર્મ અને વિજ્ઞાનની વાતો સાંભળવા બહુશુભ છે. પોતે વિદ્વાન-પંડિત અને જાણકાર છે. છતાં કોઈની સાથે વાદ-વિવાદમાં ઉતરતાં નથી, તેથી અતિ નમ્ર અને શાંત હોવાથી 'વડ જેવા દેખાય છે.'

આવી વિદ્વાનસભા સાથે રાજાની રાજસભા/લોકસભા/વિધાનસભાઓનું વાર્તાવિક્ષિત બિંધ બેંધ છે. સભા શરૂ થવાની ઠીક તેવા આગલા દિવસે વર્તમાન પત્રો આગાહી કરે, 'સત્ર તોફાની' હશે. અધ્યક્ષ આગલે દિવસે 'જમાડી' વિનંતી કરે કે સખલા કે જે, શાંતિથી ચાલવા દેખે, છતાં ગાળાગાળી મારા મારી ખૂસી-માઠક ઉછળે કોઈનું હંધ સંભળાય નહીં એવું અસ્થિત અને 'મુલતવી' ના વારંવાર ઘટ્ટવવ-બંધ' આ આપણા વિદ્વાનો..

- સુવિચાર**
- ઇશ્વરે જે આપ્યું છે એમાં સંતોષ માને તે 'શ્રીમંત' અને એમાં ઓછું લાગ્યા કરે તે દરિદ્રી - સુરદાસ
 - વચાં સુધી કંચન અને કામિનીનો મોઢ છૂટતો નથી ત્યાં સુધી ઇશ્વરની પ્રાપ્તિ થતી નથી - શામસુલ્લા પરમહંસ
 - પરમાત્માની શક્તિ તો અગાધ છે માત્ર આપણી શ્રદ્ધા જ મર્યાદિત હોય છે- મહાવીર સ્વામી
 - જેને ઇશ્વર રૂપા પર શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ છે તેને માટે એ રૂપા અર્જન-સતત વહેતી જ રહે છે - શ્રી માતાજી
 - માત્ર મનુષ્યને જ શું કામ? ઇશ્વરને પણ ગમે તેવું કેમ ન કરીએ? - પ્રવીણ હરજી
 - ઇશ્વરના ચુકાદ કાચમ સર્વથા સાચા અને ન્યાયપૂર્ણ જ હોય છે - જ્ઞાણાદીપ સિંઘ
 - પ્રલોક પ્રાણીમાં પ્રભુનો વાસ છે જ એટલે કોઈને પણ કટુ વચન કહી દુભવશો નહીં - કલ્પી

ભોધ કથા

ચિદંબરને ખબર નથી. પચ્ચીસ રૂા. વાળો આઈસ્ક્રીમ અને પંદર રૂાની પાણીની બોટલ પીનાર ને તો ઘઉંનો બખાર ભાવ શું છે એની પણ ખબર નહીં હોય જે ભાવ વધારાનો કકળાટ કરે છે એ મધ્યમવર્ગ છે. પવાર ખાંડના કારખાનાવાળા સાથે સોટીંગ કરે છે. એને ભાવની વધવટ સાથે શું સંબંધ? અંગત કામે સરકારી ગાડીમાં મહાલાકતા સાહેબો નીતિ નિયમને શું કામ રડે? અહીં આપેલાં બે દુટ્ટાંટ આપણા દેશના નેતૃત્વને ઘણું બહું કહી જાય છે.

ઇંગ્લેન્ડમાં ખાંડની મોટી ટંગી ઊભી બેઠને તે વખતના વડાપ્રધાને પોતાના ઘરમાં 'ખાંડ' તો ઉપયોગ જ બંધ કરાવી દીધો. હવે તે અરસામાં જ પંડિત જવાહરલાલ - વંડન મૂલાકાતે ગયા અને વડાપ્રધાન એટલીનાં ઘરે 'ચા'નું નિર્મમ્મણ મરણું. તદ્દન મોળી જ આપવામાં આવી. અને એટલી સાચું કારણ પણ જણાવી દીધું. પં. નેહરૂએ આનંદઘોષી મોળી ચા પીધી.

એ જ વડાપ્રધાન એટલીને સૌ પ્રથમ વડાપ્રધાન તરીકે નિમણૂક આપવા કહેલ મોકલ્યું અને રાજ દરબાર બોલાવ્યા. એટલી દંપતિ પાસે એક જ ગાડી હતી અને તેના પત્નીને ઓફિસ જવું હતું. સમય એડવન્ટ કરી એટલીના પત્ની જ ગાડી હંકારી. શ્રી એટલીને રાજ દરબાર ઉતારી ગયા.. આવા મૂલ્યો હોય એ દેશની રાષ્ટ્રીયતા ગૌરવવંતી હોય..

ભારતીય સંસ્કૃતિની જમીનમાં સ્નેહ અને સંસ્કારનું બીજરોપણ છે જેમાંથી વિશ્વાસનું વૃક્ષ ફૂલે-ફૂલે છે

પ્રિય સખી, રેડિયોની સ્વિચ ઓન થતાં જ ઉદ્બોધકના શબ્દો નીકળી પડ્યાં, 'જિંદગી કી જિંદગી મહેફિલ મેં આપ સબકા સ્વાગત હૈ' કેટલું સુંદર વાક્ય! જીવનમાં આવનાર પ્રત્યેક વ્યક્તિ અને ઘટનાના સ્વાગતની રસમ તો નિભાવવી જ જોઈએ. માત્ર પરંપરા માટે નહિ પરંતુ જિંદગીને મહેસૂસ કરવા માટે પણ આ સ્વાગત પરંપરા જરૂરી છે. જીવનને ભરપૂર જીવવું જરૂરી છે નહિ તો જીવન મહેફિલ અધૂરી અને બે રંગ રહી જશે. ઉત્સાહ વગરની જિંદગી એકદમ ખાલી વાસણ જેવી છે, એ તો તમે માનો છો ને? તો જીવનને સાર્થક બનાવવામાં આ સમાનત મંત્રને ચાલો ફરીથી પુનરુચ્ચારિત કરીએ, 'યે જિંદગી ઉસીકી હૈ જો ઉસીકા ઠીક ગયા.' બીજાના થઈ જવું એટલે કે બીજાના હોઠ પર સ્મિત સજાવવાનો સોનેરી પ્રયત્ન આ કાળી દુનિયામાં સૌથી વધુ અશુભ અને અજર-અમર શું છે? જવાબ તમને-મને, સૌને ખબર છે કે આપણાં સારાં કર્મો અને સરવ્યવહારની યાદ. આ વિશાળ સંસ્કારમાં જન્મ-ચેતન પ્રત્યેક એકબીજા સાથે એક અદૃશ્ય સાંકળથી જોડાયેલાં છે. ધ્યાનથી જોશો તો સમજાશે આ અખિલ બ્રહ્માંડ અસંખ્ય આકાશ ગંગાઓ અને એમં પનપતું જીવન અને પ્રકૃતિ અન્યોન્યાશ્રિત છે; પરસ્પર ગૂંથાયેલાં!

ઝરણું પહાડમાંથી જન્મે છે, નદી ઝરણામાંથી કલકલે છે, નદી વહી નીકળે છે અને સમંદરને મળે છે. સાગરનો સંબંધ નદી સાથે જોડાયો તો તેના પાણીથી વરાળ આકાશમાં જઈ વાદળ બને છે. વાદળ ગળે છે તૂટે છે અને વરસાદની મહેક પુચ્ચીને તરબતર કરી જાય છે અને વરસાદના સહવાસે ધરતી અનાજથી લહેરાઈ ઊઠે છે. અનાજ પાકે છે અને માણસની ભૂખ ભાંગે છે. જુઓ પ્રકૃતિ અને પૃથ્વી કેવી સજજડતાથી એકબીજાની હાથ પકડીને ઊભાં છે, પોતાનું બધું જ બીજાને આપે છે. છતાં કોઈ

અહેસાસનો અહેસાસ નથી કળાતો. પોતે કરેલા ત્યાગથી, ઉપકારની પ્રેમની વફાદારીની કોઈ ડિંગી મારતું નથી. માત્ર માણસ આ નિઃસ્વાર્થવૃત્તિ કેળવી શકતો નથી. એણે બધા પાસેથી વધુ લીધું અને પરત કરવામાં કંજૂસાઈ કરી. કોઈ પણ સંબંધ જ્યારે એકધારી બને છે ત્યારે તે અલ્પજીવી નીવડે છે. પરિણામ એ આવ્યું કે કુદરતની નારાજગી વહોરી લીધી; ભૂકંપ, જવાબામુખી, સુનામી, પૂર અને દુકાળના રૂપે! પ્રકૃતિ એ મનુષ્યની સ્વાર્થવૃત્તિ અંગે પોતાની રીસ વ્યક્ત કરી.

અરે! કુદરતની છોડો, માણસના માણસ સાથેના સંબંધની વાત કરીએ. કોઈ પરિવાર કેવી રીતે બને છે? બાળક જન્મે છે ત્યારથી જ સંબંધોની રજાઈમાં લપેટાય છે એ હુંકરમાં જ એનું જીવન વૃષ્ટિ પામે છે. પરિપક્વ થયાં પછી એ સંબંધોની હુંકરું વળતર આપવાનો સમય આવે છે ત્યારે? શું આપણે પુરી ઊંમનદારી દાખવી શકીએ છીએ? એક પરિવાર

ચિત્ર ધરનાં કેનવાસ પર રચાય છે અને ધર બને છે. પતિપત્ની, બાળકો, વરિલાઓ. એક છાત હેઠળ જેટલાં વધુ સંબંધો વસતાં હશે ધરનું ચિત્ર એટલું જ રંગબેરંગી બનશે.

એક દામમાં હે ભાઈ વસે. બંનેના ખેતર વચ્ચેથી નદી પસાર થાય. નદીના સામસામા છેડે બંને ભાઈઓ બેગાં મળી ખેતી કરે

સખીને પ્ર
- સ્વાતિલા રાઓલ

મહેનત કરે અને સાંજે સાથે બેસીને વાળું કરે. મુશહાલ જિંદગી જીવતાં આ ભાઈઓનાં પ્રેને જાણે કે, કોઈની નજર લાગી અને બંને વચ્ચે કોઈ બાબતે ઝઘડો થયો. મતભેદ એટલાં તીવ્ર બન્યાં કે, બંનેએ જુદા થવાનો નિર્ણય લીધો. એક ભાઈએ નદીની એક તરફના ખેતરમાં ધર બાધ્યું અને બીજા ભાઈએ બીજી તરફ ધર બનાવ્યું. જુદા જુદા રહેવા ગયા પછી તો તેમની વચ્ચેની ગેરસમજની ખ્યાલ

વધુ ઊંડી બની. અબોલા તો હતાં જ હવે તો તેઓ એકબીજાની સામે પણ જોઈ શક્યાં નહતાં. સવારે ધર બહાર નીકળતાં જો એકબીજા સામે નજર મળી જાય તો બંનેને લાગતું કે દિવસ બગડી ગયો. એક ભાઈએ બીજા ભાઈનું મોઢું જોવું ન પડે તે માટે નદી અને ધર વચ્ચે લાકડાંની ઊંચી દિવાલ બનાવવાનું વિચાર્યું. જેથી સામે પાર રહેતા ભાઈનું મોઢું પણ ન જોવું પડે. તેણે ગામમાંથી એક વૃક્ષ સુચારને બોલાવ્યો. પોતાની અકળામણ કહી બંને દિવાલ બનાવવા કહ્યું. સુચાર બંને ભાઈઓનાં સંપ અને વસ્તુઓની વાત જાણતો જ હતો. તેણે પોતાનું કામ શરૂ કર્યું. દિવાલ માટે પાટીયા જોડવામાં શરૂ કર્યાં. એક દિવસ બધાં પાટીયા જોડી લીધાં પછી તેણે પેલાં ભાઈને કહ્યું, 'આજે હું રાત્રે પણ કામ કરીશ કાલે સવારે મારું બધું જ કામ પતી જશે.' પેલો ભાઈ સારે ઊંડીને ધરની બહાર આવ્યો અને જોયું તો આભો જ બની ગયો. પેલા સુચારે જોડેલાં પાટીયામાંથી દિવાલ

બનાવવાને બદલે નદી પણ એક સરસ મજાનો પુલ બનાવી દીધો હતો. સામે કંઈથી બીજા ભાઈ પણ આશ્ચર્યચકિત થઈ. આ પુલ સામે જોઈ રહ્યો. બંનેની નજર મળી બંનેના હૈયાએ એક સાથે એકબીજા સાથે મૂક સંવાદ કર્યો અને હૃદય સ્વચ્છ નિર્મળ ભ્રાતૃપ્રેમથી ઉભરાવાં લાગ્યું. બંનેએ પેલા સુચારનો આભાર માન્યો અને પાછાં એક ઘર રહેવા લાગ્યા. આપણા પરિવારોમાં જ્યારે સ્નેહની સાંકળ ઢીલી પડે છે ત્યાં આ 'સુચાર'નું કૃત્ય કોણ બજાવે છે? મારા મતે આ જવાબદારી ધરની સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ રીતે કોઈ ન નિભાવી શકે.

આખી દુનિયામાં ભારતીય સંસ્કૃતિ વખણાય છે, કેટલાંક કહેવાતાં ચોખ્ખીયા લોકો મશ્કરી કરી કરે છે કે ભારતીય પત્નીને અયોગ્ય પતિ મળે તો પણ તે જીવનભર તેનો સંસાર નિભાવે છે, પરંતુ આ પૂર્ણ સત્ય નથી. હકીકત એ છે કે ભારતીય સંસ્કૃતિની જમીનમાં સ્નેહ અને સંસ્કારનું

ભાણીયા વિક્રમ વસિષ્ઠે 'એક થા ટાઇગર' ની એમનાં મામાની રિચલ સ્ટોરીની ફિલ્મ બતાવવા માટે યશરાજ ફિલ્મ એમની પરમિશન લેવી બેંધએ એવી નોટીસ મોકલાવી છે. ફિલ્મનાં ડાયરેક્ટર કવીર ખાને કીવું છે કે આ ફિલ્મમાં સલમાન ભારતીય જાસૂસી સંસ્થાનો એજન્ટ છે અને તે ભારતીય સૈન્યને ગુપ્ત માહિતી આપે છે, સાથોસાથ એની પ્રેમિકા મેળવાય પણ લડે છે. એટલે આ 'ટાઇગર' અલગ છે.

ફિલ્મવાળા વાતને ગમે તે પાટે ઘટાવે પણ તમે જ્યારે આ ફિલ્મ જોવા ખવ ત્યારે 'રવિન્દ્ર કૌશિક' ભારતનાં રીચલ ટાઇગરને જાણી યાદ કરી એની શહાદતને બિરદાવવું, શક્ય હોય તો આ રિચલ સ્ટોરી જેટલાં લોકો સુધી પહોંચે પહોંચાડો... ભારત દેશમાં જ્યાં સુધી રવિન્દ્ર કૌશિક જેવા રિચલ હીરો પડ્યાં છે ત્યાં સુધી 'એક થા ટાઇગર' પેદા થવાનાં જ, એમાં શંકાને સ્થા નથી!!

આજના દિવસનો મહિમા
- બાનુપ્રસાદ એસ. દવે

સુ ઓગષ્ટ

- 'હિન્દુ' રસાયણ શાસ્ત્રનાં લેખક, ભારતીય રાસાયણિક શાળાના સ્થાપક, મહાન વિજ્ઞાની સર પ્રહલ્લભચંદ્ર રેનો જન્મદિન.
- 'કારી ઘાતુનું વિખેલણ' પર શોધ કાર્ય કરનારા અકાબ્જિક વિષય પર ડી. સાલ્વસની ઉપાધિ મેળવી.
- ૧૯૩૫ માં 'ગર્વમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયા' અસ્તિત્વમાં આવ્યું.
- ૧૯૪૧ વૈજ્ઞાનિક માઇકલ જેઇમ્સ ફૈરાડેનું ઇંગ્લેન્ડમાં અવસાન.
- ટેલિફોનના શોધક ગ્રેહામ બેલનું અવસાન ૧૮૭૬.
- ૧૯૮૭ - વિશ્વ યુનિયર શરતંજ યેમ્પિયનશીપ જીતનાર વિશ્વનાથ એશિયાની પ્રથમ ખેલાડી બન્યો.

કઠોળ એ પ્રોટીનનો ભંડાર છે, કઠોળમાંથી પુષ્કળ પ્રમાણમાં પ્રોટીન મળે છે કે જે શરીરના બંધારણ માટે ખૂબ જરૂરી છે, આથી જો શરીરનો વૃદ્ધિ - વિકાસ કરવો હોય તો કઠોળ નિયમિત લેવાય એ જરૂરી છે

(ભાગ-૨)

ગતાંકે આપેલ મગ, મઠ, તુવેર ઇત્યાદિ એવા કઠોળની વાત કરી કે જે રોજિંદા વપરાશમાં આવતા હોય છે, તો વાલ જેવા કઠોળ સામાન્ય રોજિંદા ખવાતા નથી. (એને ખાવા બેંધએ પણ નહિ) પરંતુ જમણવાર કે સમૂહભોજનમાં વાલની હાજરી પ્રાયઃ જોવા મળે છે.

મિત્રો, કઠોળ એ પ્રોટીનનો ભંડાર છે, કઠોળ માંથી પુષ્કળ પ્રમાણમાં પ્રોટીન મળે છે કે જે શરીરના બંધારણ માટે ખૂબ જરૂરી છે. આથી જો શરીરનો વૃદ્ધિ - વિકાસ કરવો હોય તો કઠોળ નિયમિત લેવાય એ જરૂરી છે. પરંતુ વધારે પડતું પ્રોટીન પણ નુકશાનકારક છે. ગાઉ જેવા રોગો પ્રોટીન ચુકત આહારથી વધે છે. આથી ગાઉમાં પ્રોટીન લેવાની મનાઇ હોય છે. વધારે પ્રોટીનથી એસિડીટીમાં પ્રોટીન લેવાની મનાઇ હોય છે. વધારે પ્રોટીનથી એસિડીટી પણ થાય છે. આથી ઘણી વખત કઠોળ પિત્તપ્રક્રિયા લોકોને અનુકૂળ આવતા હોતા નથી. વળી, ગતાંકે જોયું તેમ અમુક કઠોળ વાણુ પણ દૂધિત કરે છે. આથી ગેસની તકલીફ પણ જોવા મળે છે. આથી, વ્યક્તિની પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને સ્પષ્ટતા કઠોળને ઉપયોગ કરવો હિતાવહ છે. ખાસ કરીને ફળાગ્રાહી કઠોળ ખૂબ ફાયદાકર છે, હાલ, લોકો ભારે ભરખમ નાસ્તા તરફ વળ્યા છે, જે નોંધનીય છે... ચાલો, હવે બાકીનાં કઠોળનો વારો...

● **ચોળા** : સંસ્કૃતમાં 'રાજમાખ' તથા 'અવસાન્દ' તરીકે જાણીતા એવા ચોળા કઠ્ઠાણક છે, રૂચિકર છે તેમજ અમ્લપિત (એસિડીટી બેડે સરખાવી શકાય) નો નાશ કરનાર ચોળા ધાવાણ વધારનાર છે તેમજ વિવેકવધારનાર છે.

● **ચણા** : સંસ્કૃતમાં 'ચાકક' તરીકે ઓળખાતા ચણામાં ઉત્તમ કદાનું પ્રોટીન રહેતું છે. ઉપરાંત ચણામાં કેલ્શિયમ, ફોસ્ફરસ, વિટામીન એ અને બી રહેલ છે. ચણામાં ફેટનું પણ પ્રમાણ છે. ચણા પિત, લોહી વિકાર, કફ તથા તાવને મટાડનાર છે. લીલા શેકેલા ચણા બલદાયક છે, રૂચિ કરનાર છે જ્યારે ચુકા ચણા વાયુ કરનાર છે. ચણા કફ, રક્ત તથા પિત્તનો નાશ કરે છે. તેમજ વિવેકવધાર છે. ચણાને ઘી સાથે ખાવામાં આવે તો તે ત્રણેય દોષોની વિકૃતિનો નાશ કરે છે.

મહર્ષિ સૃષ્ટ્યતરે ચણાને પુરસ્તનાશક કહીને એક પ્રખ્યાત કર્યો છે કારણ કે, ચણા જેટલું પોષ્ટિક કઠોળ મળતું મુશ્કેલ છે. ચણા પ્રાણીઓનો, ખાસ કરીને ઘોડાનો પ્રિય ખોરાક છે. લેબોરેટરીઓ જે

મટ્ટી પર્પજ ફૂડ બનાવે છે. તેમાં ચણા તથા ચણાની દાળનો ઉપયોગ થાય છે. ચણામાં 'આર્જીનીન' નામનું એમિનો એસિડ સર્વાધિક માત્રામાં છે. શાકાહારીઓ માટે ચણા એ ઇંડાની ગરજ સારે છે. ગુજરાતમાં તો ગાંઠીયા, ભવિયા સ્વરૂપે ચણાના લોટનો જબરો વપરાશ થાય છે. સામાન્યતઃ ગુજરાત, દક્ષિણ, સિંધ, કાવુળ, અરબસ્તાન, આદિ જગ્યાએ ચણા પાકે, પ્રદેશની માટી તેમજ હવામાન અનુસાર ચણાની ખત દેખાવે, સ્વાદે તેમજ ગુણોમાં પણ જુદી જુદી હોય છે.

ચણાની દાળ ખૂબ પોષ્ટિક છે. એકદમ ધાન્યમાં ઘઉં ને જ્યારે દિવદલ. ધાન્યમાં શિરમોર ગણાવાયા છે.

- મરતક વાયુમાં ચણાના લોટ થોડી રાશની ભુક્કીનો માથા પર લેપ કરવો. - ચણાના લોટના સ્નાનથી ત્વચા સુકો મળ તેમજ દુર્ગંધ રહીત બને છે. - સળેખમમાં રાત્રે સુતા વખતે તાજા શેકેલ ચણા ખાવા. ઉપર પાણી ન પીવું.

● **મસૂર** : સંસ્કૃતમાં 'મસૂર' તરીકે જ ઓળખાતી, ગુજરાત

જ ઓછી ખવાતી એવી મસૂર પચવામાં હલકી તેમજ ઠંડી છે. મસૂર પાચન ક્રિયા માટે ઉત્તમ છે. તેમજ ગ્રાહ-મરડા મટાડે છે.

- દૂરતા હરસમાં મસૂરની દાળને ખાટી છાશ સાથે આપવાનો ઉલ્લેખ છે.

- મરડામાં સુંઠ તેમજ બીલાના ગર્ભને મસૂરમાં પાટળા સૂપ સાથે પીવો. ગ્રાહમાં પણ આ કલ્પ ઉપયોગી છે.

મસૂરમાં ગંધકનું પ્રમાણ ખૂબ ઓછું હોવાથી તે બીજા કઠોળની પેઠે ગેસ કરતું નથી. મસૂરનું પોષણમુલ્ય પણ ઘણું ઉંચું છે. તેમાં એમિનો એસિડ (પ્રોટીન), વિટામીન બી કોમ્પ્લેક્સ તેમજ કેલ્શિયમ ફોસ્ફરસ મેગ્નેશિયમ આદિ ખનિજો સારા પ્રમાણમાં છે.

આ ઉપરાંત પોષણ મૂલ્યની દૃષ્ટિએ ઉત્તમ એવું બાળખનું કઠોળ 'સોયાબીન' પણ ઉત્તમ કઠોળમાં ગણી શકાય. ભારતમાં પણ તેનું વાવેતર થવા લાગ્યું છે. સ્વાદે થોડું અણગમતું એવા સોયાબીનમાં પ્રોટીન તેમજ ફેટ સારા એવા પ્રમાણમાં હોય છે. ભારતમાં મગફળી ખૂબ ખવાતી હોવાથી સોયાબીનનો પ્રચાર બેંધએ તેટલો થતો નથી, પરંતુ પશ્ચિમી દેશોમાં તો સોયાબીન ખૂબ ખવાય છે. સોયાબીન, માંસ કરતાં ગુણોમાં બધી રીતે ચડિયાતું છે તથા માંસનાં એક પણ અઠગુણ નથી. ભારતમાં પ્રચાર અપેક્ષિત છે.

આહાર અને ઔષધ સ્વરૂપે કઠોળ નિરામય
- ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય